

Fakte

Haljala koolil on senini olnud **22** erinevat koolijuhatajat ja direktorit.

Haljala koolis töötavad peale õpetajate **logopeed, sotsiaalpedagoog, klaveriõpetaja, ringijuhid.**

Punamütsike

Elas kord Punamütsike kena, kellel oli haige vanaema. Punamütsikesel valmis plaan, vanaemale pannkooke viia saab.

Tee peal metsas kohtas hunti, mõtles, et on näinud tonti. Hunt aga lahkelt neiu palub, Punamüts õelgu, kuhu jalub.

Hunt see saigi maja teada, sinnapoole lidub heaga. Kõnnib uksest sisse tatsti, vanaema ongi kõhus ampsti.

Hiljem sööb ka Punamütsi, kes julges minna metsa üksi. Sest sai teada jahimees, koer see lippab kõige ees.

Punamüts ja vanaema välja võeti, Suur kivi aga asemele seati. Ärge minge üksi metsa, Matk ei pruugi kaua kesta.

Keir Mei
9. klass

Õpetajate auks

Seitsmenda klassi poisid õpetaja ausamba kavandit joonistamas. Pildi autor: Mart Kiis

Kui pikk kooliaasta seljataka, tarkused kogutud, teadmised omandatud, siis viimased koolipäevad on tavapärestest erinevad ning õpilased osalevad projektipäevadel, matkadel, teadmiste teatejooksus.

Nii kogunes Haljala Gümnaasiumi kooliperegi 1. juunil ootusõhinas ning võidujanus kooli sisehoovi, et osaleda teadmiste teatejooksus. Tegemist on nüüdseks iga-aastaseks saanud traditsiooniga, et selgitada välja kooli kõige targem ja ühtlasi ka kõige kiirem klass. Pisut erinev oli aga see, et teatejooksu start oli sisehoovis varasema korvpalliväljaku asemel ning seetõttu olid vahemaad erinevate kontrollpunktide vahel suuremad ja seetõttu jooksu tulemused aeglased.

Grupp õpilasi koos õpetaja Tiina Pihlaku ja Maarja Okiga käis sel päeval Rakvere loomade varjupaigas loomadega mängimas ja nende elutingimuste parandamiseks erinevaid korrastusteid tegemas.

Teadmiste teatejooksule järgnes Eesti õpetaja ausamba ideedekonkurss, mille jaoks oli ette valmistatud mitu töötuba. Ideekonkurssi avas õppealajuhataja Inge Laiv, kes tutvustas erinevaid töö-

tubasid. Algas sagimine ning mõne minuti pärast võis sisehoovis märgata vaid võimlejad, kes laulupeokava harjutasid, ja pressigrupi esindajaid.

Mina osalesin pressigrupi töös ning minu ülesandeks oli käia kõigis töötubades ringi ning teha pilte neis toimuvast.

Alustasime oma jäädvustamisretke sisehoovis tegutsenud kunstitoast, mida juhendasid 10. klassi õpilased Gerda-Marie Esko ja Teele Usk. Kunstituppa oli kogunenud palju algklasside õpilasi, kes guašš-värvidega kauneid kavandeid maalisisid.

Arvutiklassis kujundasid õpilased ideekavandeid ausambale ruumiliselt ning ainult eestvaates, kasutades selleks mitmeid erinevaid programme. Ideed olid huvitavad, läbimõeldud ja sagimist arvutite taga jätkus terveks päevaks.

Võimla kõrval asuval muruplatsil juhendas Helena Lahi õpilasi savist taieste vormimisel. Ka sealt sündis erineva vaatenurgaga mitmekülgseid kavandeid.

Rularajal joonistasid 1. klassi jütsid kriitidega asfaldile oma visiooni Eesti õpetajast. Kohati nägid need joonistused rohkem kiisude ja vikerkaarte moodi välja, aga lõbus paistis neil

olevat küll.

Jätkasime oma ringkäiku tööõpetuse maja poole. Seal tegutses neli töötuba. Ain Okase juhendamisel valmistasid poisid fiboplokkidest samba miniatuurseid kavandeid. Poisid olid oma tööga nii ametis, et fotograafidele poseerimiseks ei leidnud nad mahti isegi haamrit käest panna.

Kunstiklassis voolisid peamiselt põhikooli õpilased valgest savist ideekavaneid, mis paistsid silma sügavamõttelisuse ja eripalgelisusega.

Kokandusklassis tegutses töötuba, kus poisid valmistasid kavandeid, mille materjaliks kasutasid paberit ja maalriteipi. Ühistööna sündis neil miniatuurne Jaagu kuhu, kellel oli peas suur müts ja õlal suur kott.

Tüdrukute käsitööklassis tegutses joonistajate ja joonestajate töötuba, kus askeldasid eri vanuses õpilased. Paljud tegid koostööd, mõned tegid üksinda, kuid vahvad ideekavandid sündisid ka selles töötoas.

Kell kümme kogunesime kõik aulasse, kus skulptor Mati Karmin kõneles sellest, kuidas skulptor töötab, millised on tööetapid, enne kui üldse üks kuhu valmis saab. Kunstnik illustreeris oma juttu filmiga, kus võis näha Mati Karminit tööta-

mas Neptunit kujutava skulptuuri kallal. Huvitavad olid ka pildid Itaalia Carrara marmorikaevandusest.

Pärast loengut jätkati töötöötubades ning ka meil oli aeg minna uuele ringile.

Järgmiseks astusime sisse noortekeskusesse, kuhu oli kogunenud väga palju õpilasi. Noortekeskuses sündisid värvikad mõtted. Koos otsustati kirjeldada head õpetajat ning õpilased valmistasid filmi, kus võrdlesid head õpetajat ja halba õpetajat. Kahtlemata erines selle töötoa õhkkond kõigest teistest.

Kella poole üheks olid kõik ideekavandid valmis ning algas nende esitus, mida oli hindama tulnud žürii (skulptor Mati Karmin, fotograaf Avo Seidelberg, Marge Lepik maavalitsusest, kooli vilistlane, kunstnik Kristjan Sisa), kes valisid ka oma lemmik-kavandid, millest hakatakse vormima Eesti õpetaja ausammast. Ära märgiti Rainer Eluri (6. klass) kavand „Tarkusetera“, mis paistis silma omanäolisusega, ning Raim Maureri (8. klass) poolt arutiga kujundatud teemandimotiiv, mis väljendas õpetajate mitmekülgust.

Algklasside õpilased joonistasid värviliste kriitidega rularajale. Pildi autor: Anette Parksepp

Sellega sai Eesti õpetajale pühendatud päev läbi ning koolimajja jäi kaikuma taas vaikus.

Kadi Jõesalu

Lugu kolmest põrsakesest

On üks tore muinaslugu, hunt ja põrsapere sugu teevad vempet nii mis kole, aega hingatagi pole.

Hundil eesmärk suur ja uhke, saada kätte põrsas priske. Hundil kõht on suur ja tühi, tahab pidada ka pühi.

Hunt on kaval, notsud laisad, oleks endal haua kaevand. Päästis neid vaid kolmas veli, kellel sein laotud kivid.

Nõnda pääses notsupere, tühjakas jäigi hundi kere Põrsapraest näeb und vaid hunt, notsud koos on kaval punt.

Loo moraal siit kõigile – laiskus pole õige tee, ole virk ja usin, kraps, saab sust palju parem laps.

Ingvar Simuste
6. klass

Tuhkatriinu

Elas kord Tuhkatriinu, kes oli ühtvalu kriimu. Ei olnud hetkekski mahti enda peale mõelda, sest käske jagasid kasuõed õelad.

Tee seda, tee teist, jookse siia ja sinna, ent käskude eest polnud kuhugi minna.

Nad said endale paremad palad, kuid ega Tuhkatriinu seepärast haland. Aga nagu kombeks muinasjutuloos, tuleb hea lõpp selleski loos.

Tuhkatriinu elab printsiga uhkes lossis, ja kasuõed, va õeluskotid, kadedusest mossis.

Elis Emma Ranne
6. klass

Õpilane kirjutab

Mida hindan õpetajas?

Palju kõneainet on pakkunud meie kooli plaan püstitada ausammas Eesti õpetajale, tunnustamaks kõiki olnud, hetkel tegutsevaid ning tulevikus töötavaid toredaid õpetajaid. Kuid milline on hea õpetaja minu arvates ning milliseid omadusi pean tähtsaks õpetajaametis valinud ini-

meste juures?

Õpetaja mängib õpilase elus väga suurt rolli, sest on ju tema see inimene, kes mitu aastat lapse kõrval seisab, teda õpetab ning juhendab. Seepärast peab õpetaja oskama arvestada kõikide õpilaste erinevuste ning iseärasustega, kuid samas mitte kohtlema kedagi

isemoodi.

Iseenesest mõistetavad omadused on muidugi haridus ning haritus. Ta peab tedma, mida teeb ja õpetab, olema otsustusvõimeline ning innovatiivne. On ju küllalt neid, kes on töötanud koolis juba aastakümneid ning kes ei taha ega suuda leppida maailma ja inimeste muutumise-ga.

Tihti on pikad koolipäevad muserdavad ning masendavad, seepärast peab õpetaja oskama klassi

tulles naeratada, mitte olla ilma ja käitumisega, mis ütleb: "Teeme asjad kiiresti ära, olen väsinud ja tahan koju." Samuti peab õpetaja oskama teha tunde huvitavaks ka neile, kellele õpetatav aine meeldib pole. Ta peab olema sõbralik ja seltsiv, kuid siiski oskama panna õpilasi endast lugu pidama.

Koolis käies tunduvad enamik õpetajaid ühel või teisel viisil halvad. See aga pole näitaja, mille põhjal teha selgeks, kas õpetaja

ongi ebameeldiv või on õpilane väsinud ühe näo päevast päeva vaatamisest. Kõige kõrgemalt hindan õpetaja oskust end meelde jätta ja muuta, et mäletaksin alati tema huvitavaid mõtteid ning jääksin teda eluks ajaks lahke sõnaga meenutama.

Kaisa Lumiste

Rainer Eluri „Tarkusetera“. „Mõnes mõttes vildakas, kõver, auklik. Teisalt geniaalne, kena, loogiline.“ Pildi autor: Anette Parksepp

Õppeaasta viimane „Hei!”

Kui ma küsisin nõu, kuidas ma seekordset veergu alustama peaksin, soovitati mul seda teha viisil: „Tere, nunsad! Anette on jälle siin toimetajaboksis rõõmsalt. Isegi prillid naeravad, sest käes on suvi – raamatute ja heinategemise aeg.” See pole päris see, mida ma silmas pidasin või kuidas ma ise alustanud oleksin, aga teiste meie kooli õpilaste arvamust leidub siin märgatavalt vähem kui lehe toimetuse oma, seega lubame sõna võtta kõikidel. Antud lehenumber sisaldabki suuremas osas teie, meie lugejate loomingu.

Meil oli aasta alguses plaan lehes palju oma-loomingu avaldamata hakata, aga kuna ruumi napib ja soovijaid oli vähe, on see mõte veidi tagaplaanile jäänud. Seekord jätsime kõrvale oma arvamused, info ja intervjuud ning pühendusime teie kirjutistele.

Kuna tegemist on selle õppeaasta viimase lehega ning eksamitegijad ja viimased suvetööõlisedki oma tegemistega lõpule jõudma hakkavad, võib vist head suve soovida ja otsi kokku tõmbama hakata.

Me oleme lehe puhul hakkama saanud suurema osa asjadega, mis meil plaanis oli. Välja on jäänud vaid kirjast, kuid loodetavasti on järgmisel aastal õpilaste aktiivsus suurem ja kirjutajaid rohkem. Nagu te isegi märgata võite, oleme lehega alles suhteliselt alguses, seega üritame seda iga korraga täiendada ning arenguruumi on veel küllaga.

Ma ei tea, kas asi on vaid minus, kuid tundub, et see kooliaasta möödus tohutu kiirusega. Naeru on olnud palju, igavust vähe ja üritusigi on koolis tavapärasest rohkem korraldatud, seega pole ma loodetavasti ainus, kes möödunud õppeaastat äärmiselt positiivselt meenutama jääb. Ja neile, kelle jaoks see aasta väga edukas polnud – uuel (kooli) aastal uue hooga. Loodetavasti möödub 2009/2010 teie kõikide jaoks veelgi paremini kui see, mida me praegu lõpetame. Head kooliaasta lõppu ja kaunist vaheaega!

Anette

Minu õpetajad

Iga õpetaja on eriline. Aga üksteisest on õpetajad erinevad, sest nad õpetavad erinevaid aineid ning iseloomudki ei ole sarnased. Meie koolis on palju toredaid õpetajaid.

Minu vene keele õpetaja on Ingrid Mäemets. Alguses ma kartsin teda, sest õpetaja on nõudlik: kõik peab olema korrektne ning töösse suhtumine tõsine. Tundides peab hoolega kuulama, sest ükskõik mis hetkel võib tulla tunnikontroll. Mõnikord, kui meil tunni lõpus aega jääb, siis me laulame vene keeles. Kui õpetajal on hea tuju, siis ta teeb nalja. Kui tal on halb tuju, siis üritame meie talle head tuju luua.

Minu terviseõpetuse õpetaja on Tiina Pihlak. Ta on rõõmsameelne, tore, sõbralik ja hea õpetaja. Ta seletab oma ainet väga hästi. Et me veel paremini aru saaksime, teeb ta Power Point slaidiesitlusi. Selleaastaseks 6. klassi terviseõpetuse tasemetööks oleme hästi valmis.

Tore õpetaja on ka mu praegune klassijuhataja Külli Heinla. Ta on kena, abivalmis ning kannatlik. Kui mul on jäänud kodune töö tegemata, siis ta andestab. Õpetaja on eriline ka selle poolest, et ta on ise kunagi Haljala koolis õppinud ning nüüd juba mitu aastakümnet olnud õpetaja.

Viivi Voorand on minu muusikaõpetaja. Temaga koos olen käinud paljudel lauluvõistlustel ning tulnud auhinnalistele kohtadele. Ka õpetaja Viivi on lahke ning sõbralik. Ta tegeleb andekate laululastega oma vabast ajast. Mul on vedanud, sest minagi saan tema õpetusest osa.

Kõike, mida õpetajad meile õpetavad, on meil edaspidi vaja. Kui meil tulevikus hästi läheb, siis tasub mõelda õpetajatele, kes meile oma teadmisi ja hingesoojust jagasid.

Elis Emma Ranne
6. klass

Minu õpetaja

„Minu õpetaja koolis, kõige parem ta...” nii algab üks laulgi. Kui aus olla, siis õpetajad on kõik päris toredad. Kui ise ikka õpid ja sigadusi ei tee ja vahel õpetajale naeratad, on elu täitsa hea.

Kui siiski valida, siis minu lemmikõpetaja on Elve Bergström. Ta on alati väga rõõmus, oskab nalja teha ise ja naljadest aru saada. Vahel, kui õpetaja Bergströmi kõrvalt vaadata, on tunne, et temagi on üks meist, õpilastest. Läheks kohe ja patsutaks õlale ja ütleks: „Tule kampa ja tembuta koos meiega!” Õpetaja Bergström olla noorusel suur vigurvänt olnud. Kust ma seda tean? Minu memm on ikka rääkinud, kuidas nad Elvega tembutasid ja krutskeid tegid.

Minu meelest on õpetaja Elve väga mõnus ja lahe. Mul on vedanud selles suhtes, et ta oli ju minu õpetaja neli aastat. Selle nelja aasta jooksul ei saanud ma kordagi riielda. Kuid üsna tihti tuletas ta mulle meelde: „Aleks, kirju-ta ilusti!”, sest mu käekiri oli suhteliselt loetamatu.

Meeldetuletustest oli kasu, nüüd on mu käekiri juba parem.

Vahva õps see õpetaja Bergström!

Aleks Strazdin
6. klass

Minu lemmikõpetaja on Tiina Pihlak, kes annab meile terviseõpetuse tunde ning on ka kooli sotsiaalpedagoog. Ma tean, et oma murega võin tema juurde minna ning olen kindel, et saan temalt abi.

Enamik ajast on õpetaja Tiina rõõmsameelne ja energiline. Iga kord, kui ta klassi astub, õhkub temast soojust ja teotahet. Ta on väga stiilne ja noortepärane. Õpetaja Tiina Pihlaku tunnis on alati hea olla, temaga ei ole igav. Ta paneb ennast kuulama ning ta jutt on alati huvitav, sest ta toob näiteid elust enesest.

Ta korraldab meile ka huvitavaid loenguid. Kui võimalik, kaasab ta meid mitmesugustesse konkursidesse: „Suitsuprii klassi” konkursil saime rahalise preemia, huvitav oli teha

ajalehte „Söögivahetund”.

Õpetaja mõistab noori ning temaga saab vabalt rääkida. Olin minagi ju täielik pubekas, kuid nüüd oskan ka teistega arvestada. Vahetevahel on mul õpetajast kahju, kui tal on meie pärast raske oma tööd teha. Igatahes on õpetaja Tiina töö kiitmist väärt. Oleks vaid temasuguseid õpetajaid rohkem!

Anett Nurm
6. klass

Haljala gümnaasiumis on palju häid õpetajaid, aga mina kirjutan õpetaja Tiia Saarest. Õpetaja Tiia on hästi tore ja tark õpetaja. Algul, kui ma temaga 5. klassis matemaatikat õppima hakkasin, kartsin teda, sest kõik pidasid teda rangeks õpetajaks. Aga peagi sai mulle selgeks, et kui ise pahandustega hakkama ei saa ning õppida viitsid, siis on ta väga hea õpetaja.

Tema tunnis valitses alati kord ning kõik viitsisid kuulata. Kodused tööd olid alati kõigil tehtud. Õpetaja oskas hästi seletada – kõik

mõisted ja terminid seletas ta lihtsas keeles ja arusaadavalt lahti. Me kirjutasime küll palju vihikusse üles, kuid tänu sellele sai ka kõik selgeks.

Me ei lahendanud kõiki ülesandeid oma raamatust, vaid õpetajal oli palju huvitavaid lisaülesandeid, enamiku töölehti koostas ta ise. Lahendasime palju erinevaid ülesandevariante, et kõik selgeks saaks. Õpetaja oskas ka nalja teha.

Minu meelest peabki õpetaja range olema, et lapsed ülekatte ei läheks, aga samas mitte nii range, et lapsed õpetajat vihkama hakkavad.

Vahepeal tahtsin ma juba matemaatikaõpetajaks saada ning olla õpetaja Tiia sarnane. Aga oma praegusi matemaatikahindeid vaadates on mul see isu kadunud – nuppu mul pole. Kuid kõik 5. klassi vihikud on mul alles ning vahel lappan neid ning leian mõndagi vajalikku.

Õpetaja Tiia Saar on väga hea matemaatikaõpetaja.

Annikka Valving
6. klass

Minu klass ja kool

Mulle meeldib meie klass. Ta on kollast värvi ja avab igal argipäeval rõõmsalt ukse.

Meie klassis õpib 14 õpilast. Mul on väga toredad klassikaaslased. Poisid on rõõmsad ja naljatujulised, tüdrukud erksad ja mõnikord arglikud.

Minu kool ei ole väga suur, kuid ruumi jätkub kõigile.

Meie koolis on ka ringid. Mina võtan osa kokaringi tööst.

Koolis on meil palju toredaid kohti. Meil on puhvet, aula, söökla, raamatukogu ja arvutiklass. Koolis käib palju huvitavaid külalisi. Mulle on meelde jäänud toredad üritused nagu Tuhkapäeva laad,

Aaspere–Haljala jooks, Üunajooks ja jõulupidu. Me käime teatris ja väljasõitudel ning need on igati lahedad.

Klassiga oleme käinud Jeti jäähallis, Mc Donaldis, Riigikogus, Tervishoiu muuseumis, Politseimuseumis, Loomaaias, Coco-Cola Plazas. Tore oli olla kooriga laulupeol ja tantsupidudel tantsimas rahvatantsuga.

Õppida on klassis hea, sest arvutame, mängime ja vaatame klassi seinalt harjutusi. Meie lapsed on õpimulised ja ma olen õnnelik, et meil on ilus klass, mis avab igal hommikul rõõmsalt oma ukse.

Maiken Abel 4A klass

Algklassilaps projektipäeval maalimas. Pildi autor: Kaisa Lumiste

Op. kunst. Autor: Jürgen Elm

Mina ja teised

Minu nimi on Raul. Ma olen 11. aastane poiss. Ma käin 4a klassis. Ma õpin neljatele ja viitele. Mulle meeldib koolis käia. Minu lemmiktunnid on inglise keel, kehaline kasvatus ja tööõpetus, sest seal me teeme igasuguseid asju. Aga kõige huvitavam on ikka vahetund. Mulle meeldivad mu klassikaaslased. Nad on toredad, lõbusad ja abivalmis. Mulle meeldivad eriti poisid, sest nad mõistavad mind. Minu parimad sõbrad on Kert, Tauri, Lauri ja Rait. Minu parimad sõbrad käivad kõik trennides. Peale tunde meeldib mul käia korv-

pallitrennis ja pallimängudes. Mulle meeldib sporti teha, eriti korvpalli mängida vabal ajal.

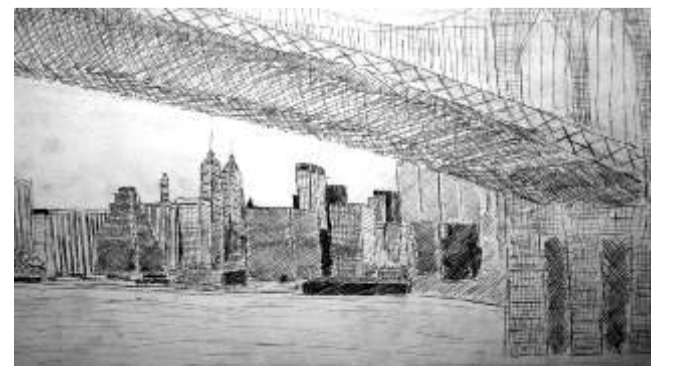
Kodus on mul tore olla. Minu parimaks mängukaaslaseks on vend Rait kellega koos mängime igasuguseid mängu. Mina ja Rait teeme koos sporti, sest meile mõlemale meeldib väga liikumine. Meile meeldib ka väga tööd teha ja me sageli aitame ema.

Mulle väga meeldivad mu sõbrad ja eriti on tore, et meil on ühised huvid ning me saame koos aega veeta.

Raul Altmäe
4A klass

Algklassilaps projektipäeval joonistamas. Pildi autor: Kadi Jõesalu

Arhitektuur. Autor: Triin Salumäe

KOOLILEHT

Ilmub
kord kuus

Toimetus

Anette Parksepp, Kaisa Lumiste, Kadi Jõesalu, Kaija-Liisa Kuulmaa

Kontakt: leht@haljala.ee

Ootame ettepanekuid ja ideid lehe järgmisteks numbriteks. Olge aktiivsed ning tehke end kuuldavaks!